

Uriel Araujo: Vojenská dohoda AUKUS proměnila Austrálii v americký stát, což podněcuje napětí

infokuryr.cz/n/2024/08/28/uriel-araujo-vojenska-dohoda-aukus-promenila-australii-v-americky-stat-coz-podnecuje-napeti

kuryr

28. srpna 2024

AUKUS je opět v centru pozornosti. Protičínský bezpečnostní pakt mezi Austrálií, Spojeným královstvím a USA (někdy označovaný jako „asijské NATO“) byl od počátku kontroverzní. Spolu s QUAD to jistě zvýšilo napětí v asijsko-pacifickém regionu. Jedním z jejích cílů je pomoci Austrálii získat ponorky s jaderným pohonem.

Paul Keating, bývalý australský premiér, už loni použil silné výrazy, když popsal AUKUS jako „nejhorší dohodu v celé historii“ a dodal, že z Austrálie udělá 51. stát Spojených států. Minulý týden znovu použil stejný výraz a dodal, že to z jeho země udělá cíl tím, že ji spojí s americkou agresí vůči Číně. Ve stejný týden se Ross Garnaut (bývalý australský velvyslanec v Číně, který byl také hlavním ekonomickým poradcem bývalého premiéra Boba Hawkea) zeptal, zda je AUKUS vůbec „v souladu se zachováním australské suverénní nezávislosti v budoucích rozhodnutích o válce a míru.“

Varoval Austrálii před selháním diverzifikovat své možnosti, pokud jde o partnerství a zahraniční politiku. Jak jsem psal dříve, Austrálie byla historicky nazývána „hlavním městem převratu“ takzvaného demokratického světa a americký vliv na tento národ po desetiletí má s tím hodně společného. Do očí bijící intervence Washingtonu do zahraniční politiky Canberra nejlépe ilustruje nechvalně známý anglo-americký převrat, který „odvolal“ premiéra Gougha Whitlama. Tyto australské hlasy dnes odsuzují to, co vnímají jako nejnovější příklad takového amerického vměšování.

Bývalá novozélandská premiérka Helen Clark se nedávno připojila ke sboru slovy, že „všechna tato prohlášení o tom, že AUKUS je pro nás dobrý, jsou velmi sporná. Co je dobré na připojení se ke stupňování napětí v regionu? Kde je vojenská hrozba pro Nový Zéland? Není osamoceným hlasem ani na Novém Zélandu: Don Brash (bývalý guvernér Reserve Bank a předseda novozélandské dceřiné společnosti Industrial and Commercial Bank of China) také naléhá na svou zemi, aby neopouštěla svou nezávislou zahraniční politiku .

Jak poznamenal Arnaud Bertrand, francouzský obchodník a komentátor ekonomie, mnoho úřadů v tichomořské oblasti Aukus kritizovalo. Enele Sopoaga, bývalá premiérka Tuvalu, to popsala ještě otevřeněji, když řekla, že dohoda ukazuje „pohrdlivé přehlížení tichomořského regionalismu“ a že ponorky s jaderným pohonem v oblasti by jen dále rozdmívaly místní napětí a ohrozily stabilitu a bezpečnost regionu.

Tuvalu popsal australsko-Tuvalu Falepili Union, nedávnou dohodu mezi Austrálií a Tuvalu, takto: „Kvůli malému migračnímu nároku bylo Tuvalu požádáno, aby předalo svou suverenitu Austrálii. V podstatě říkalo, že než Tuvalu uzavře jakoukoli bezpečnostní dohodu, musí nejprve získat souhlas Austrálie. To je nekolonialismus ve své nejhorší podobě.“ Sopoaga

dodal, že „za celé roky své politiky jsem nikdy neviděl nic tak drzého a neuctivého. Všechno jsou to zkušené a autoritativní hlasy z různých pozic v rámci politického spektra.

Náměstek amerického ministra zahraničí Kurt Campbell (známý jako americký „asijský car“) nevědomky zopakoval Keatingovu charakteristiku dohody a v roce 2022 řekl , že AUKUS „dostane Austrálii z plotu a uzamkne ji na dalších 40 let“, což znamená, že byla to cesta k „uzamknutí“ Austrálie pod USA na další desetiletí.

Minulý týden příběh New York Times od Davida E. Sangera, který se věnuje americké jaderné strategii více než třicet let, odhalil, že úřadující americký prezident Joe Biden (a stále je úřadujícím prezidentem, i když se zdá, že mnozí na to zapomněli) „v březnu schválila přísně tajný jaderný strategický plán pro Spojené státy, který poprvé přeorientuje americkou odstrašující strategii tak, aby se zaměřila na rychlou expanzi Číny v jejím jaderném arzenálu“.

V rámci revidované strategie zvané „Nuclear Employment Guidance“ zašel Biden ve skutečnosti tak daleko, že vydal rozkazy americkým silám, aby se připravily „na možné koordinované jaderné konfrontace s Ruskem, Čínou a Severní Koreou“. Mnoho bylo řečeno o tom, jak moc se úřady ve Washingtonu musí chovat zdrženlivě , a o přetíženém a přetíženém stavu atlantické supervelmoci. Popisovat Bidenovu politiku jako „přetěžování moci USA“ (jak historik Stephen Wertheim často popisoval současnou americkou zahraniční politiku) by však ve skutečnosti bylo eufemismem. Mnohem více to zní jako plán jaderného armagedonu.

Minulý týden jsem psal o Evropě, která je na cestě k novému incidentu podobnému kubánské raketové krizi, s rozmístěním kapacit dlouhého doletu do Německa, což zjevně činí z OTANizovaného a jaderného kontinentu cíl pro Rusko. Zatímco se Washington soustředí na Tichomoří, jeho transatlantičtí spojenci (v

energeticky vyhladovělé realitě po Nord Streamu) jsou ponechání před těžkým úkolem stát se jakýmsi sebevražedným zástupcem války Spojených států o obklíčení proti Rusku.

Co se týče spojenců Washingtonu AUKUS, prognostika zahrnuje poškození jejich ekonomických vztahů s Čínou a zapletení se do nové studené války. Současně je Washington také zaneprázdněn dodávkami paliva pro Netanjahua, aby zapálil Blízký východ . Mějte na paměti, že veškerý takový vývoj se odehrává, přičemž není ani jasné, kdo de facto vládne USA posledních pár let . Když vezmeme v úvahu všechny věci, je těžké popřít, že Washington je dnes jedinou a největší hrozbou pro mír a stabilitu lidstva.

Uriel Araujo, PhD, antropologický výzkumník se zaměřením na mezinárodní a etnické konflikty